



FERD. G. W. OLDEWELT. NAAKTSTUDIE (SCHILDERIJ).

FERD. G. W. OLDEWELT.

Zoover als mijn herinnering gaat, nu zeker al wel dertig jaar, is Oldewelt bekend als bloemschilder, hoewel hij zich allerm minst tot dit onderwerp heeft beperkt. Een gedeelte van zijn tijd inruimend voor het onderwijs, hierdoor vrij in de andere uren, om te schilderen wat hij verkoos, zonder aan den verkoop te denken, heeft hij gemaakt wat hem behaagde, daarbij door vakkennis gesteund. Portretten schilderde hij — waaronder dat van zijne moeder —, figuurstukken, ook dikwijls naakt, binnenhuizen, landschappen en stadsgezichten. Zelfs heeft hij zich aan composities gewaagd, als de triptiek der Armverzorging.

Doch wat hij altijd het liefst gewild heeft was, te werken met sterke kleuren. In ons tonige, grijze land! En in de binnenkamers van vroeger, toen geen herleeft kunstnijverheid daar nog blijden eenvoud vol kleur had gebracht; toen het ook binnenshuis al te veel grauw was; toen de Nederlandsche degelijkheid ook in de kleedij der vrouwen geen primaire kleuren aandorst, Oldewelt vond toen zijn wensch in de bloe-

men. Haar kleurigheid voldeed aan zijn aard en met wat hij er van gemaakt heeft, vestigde hij zijn reputatie. Zijn groote Amarilla-bouquetten, zijn papavers met herfstbruin gecombineerd, troffen door de kloeketeekening, den solieden bouw en ook door den smaak in de schikking. Maar Oldewelt was opgegroeid in de grauwe school en had zich ontwikkeld in een tijd, toen het licht in een atelier maar schaarsch en geconcentreerd werd binnengelaten, toen men contrasteerende kleuren vermeed. En zoo heeft deze schilder, die de kleur beminde, haar tot vóór weinige jaren toch nooit tot verrukkende schoonheid weten op te voeren. Het vreugd-uitstralen der bloemen, het als materie-looze; juist dat, waardoor een bloem ontroert; haar teederheid, gratie, haar broze ongereptheid — Oldewelt wist tot vóór enkele jaren deze schoonheid niet weer te geven.

Zijn purperen en blauwe cineraria's, die verleden jaar op St. Lucas een eereplaats kregen, brachten de verrassing van het dan-toch-gevondene. Bij deze bloemen voelde men, dat de schilder spontaan was aangegrepen door de hevigheid



FERD. G. W. OLDEWELT. NAAKTSTUDIE (SCHILDERIJ).

der fluweel-diepe kleuren tegen het weelderig-sterke groen der breede blären. Deze vol-bloeiende planten, in potten dicht opeen geplaatst tegen een grijzen muur waar het licht langs strijkt, zijn in volle overgave, door hun gloed beziel, breed met élan op het doek gebracht. Hier groeide de schilder boven de stof uit. Ook in de roode petunia's, met een enkele witte er tusschen, vinden wij eenzelfde kracht.

Op de tentoonstelling te Rotterdam was het kopje van een boerenmeisje, *Onder de boomen* getiteld, dat de aandacht trok door de teerheid van uitdrukking, de fijnheid van schildering. Het kind was gezien in een matten, zacht-grijzen schaduwtoon, dien Mauve zou hebben liefgehad. Teer en heel even maar aangeduid, waren in de vage vormen van het gelaat de zachtblauwe kinderoogen vol van expressie.

De weemoedige uitdrukking op het gelaat van dit kindje, welks vader dronk en welks moeder werd geslagen, heeft den schilder diep ontroerd. Schuchter en gedweezat het uren lang voor hem te poseeren onder het lommer der boomen en gaf hem daarmee gelegenheid, zijn gevoelens zoo volkomen mogelijk op doek te brengen. Zoo werd dit een diep-doorvoeld schilderij vol gedachte en stemming.

Oldewelt had het geluk, leerling van Allebé

te zijn; met Haverman, Dake en anderen, trok hij na deze studiejaren naar de Antwerpsche academie, waar Verlat, die juist met zijn cyclus schilderijen uit het Heilige Land te Amsterdam op de jongeren indruk gemaakt had, onderricht gaf.

Van 1896 tot 1903, is Oldewelt directeur der academie Minerva te Groningen geweest;

hij vertrok van daar om het leeraarschap aan de Rotterdamsche Academie te aanvaarden.

Zijn triptiek „*Armenzorg*”, in 1910 te Brussel bekroond, is aangekocht voor het nieuwe stadhuis te Rotterdam. Het Museum Boymans, dat van een der drie vakken een aquarel bezit, kreeg nu van de Vierjaarlijksche zijn Zigeuners-Kind „*In de Kerk*”.

A. O.



FRANS DE GEETERE. „CARNAVAL”.